

Д. Тракала

**ВОБРАЗ НОВАЙ ЖАНЧЫНЫ КІТАЯ Ё АПОВЕСЦІ ЧЖАН АЙЛІН
“КАХАННЕ, ЯКОЕ РАЗБУРАЕ ГАРАДЫ”**

Вобраз Новай жанчыны актуальны не толькі ў кітайскім грамадстве пачатку ХХ ст., але і ў сучасным, сведчаннем чаму з’яўляецца творчасць Мо Яня, Чжан Цзе, Дзін Ліня і Лу Вэньфу. Даследаванне акрэсленай тэмы дазваляе прасачыць тэндэнцыі мастацкага асэнсавання вобразу Новай

жанчыны ў прыгожым пісьменстве КНР у цэлым, выявіўшы пры гэтым спецыфіку мастацкага стылю Чжан Айлін і яе ролю ў развіцці кітайскай жаночай літаратуры ў прыватнасці.

Сярод важных асаблівасцей жаночых вобразаў у апавесці “Каханне, якое рабурае гарады” (1943 г.) вылучаецца іх цесная сувязь з біяграфіяй пісьменніцы. Многія рысы характару і бытавыя сітуацыі, у якіх аказваюцца гераіні, не з’яўляюцца плёнам аўтарскай выдумкі, а адлюстроўваюць жыццёвы вопыт самой пісьменніцы або яе бліжэйшага акружэння. У творах можна ўбачыць сутнасць камуністычнага ладу КНР, актуальныя тагачасныя грамадскія праблемы, адной з якіх з’яўляецца саслоўнае і патрыярхальнае ўладкаванне традыцыйнага Кітая.

Станаўленне вобраза Новай жанчыны Кітая выклікана заганамі старога грамадства: па-першае, гэта звязана з традыцыяй, што жанчына пасля разводу павінна была заставацца на забеспячэнні ў сям’і былога мужа; па-другое, гэта праблема феадальнага грамадства, дзе ўсталявана сталае падпарадкаванне: падданай – дзяржаве, малодшых – старэйшым, дочак – бацьку; па-трэцяе, згодна з кітайскімі традыцыямі, паслядоўнікі канфуцыянскага вучэння лічылі, што лепшая жонка – гэта дзяўчына без адукацыі. Дадзеныя акалічнасці абумоўліваюць спецыфіку паводзін гераіні ў рамане: яна з розных матываў згаджаецца на неафіцыйную сувязь з мужчынам і жыццё ў асобным ад бацькоў доме.

Момант напісання рамана супаў з ключавой гістарычнай падзеяй. Гэта выданне афіцыйных законаў аб шлюбе, якія рэгламентавалі працэдуры разводу і падзелу маёмасці. Жанчыны атрымалі права голаса ў вырашэнні сямейных пытанняў. Яны маглі патрабаваць ад мужа разводу, паўторна выходзіць замуж і не залежаць ад мужа матэрыяльна.

Такім чынам, Новая жанчына Кітая – гэта вобраз барацьбы, барацьбы супраць сістэмы, супраць устояных традыцый і догмаў, імкненне да развіцця, справядлівасці і самастойнасці. У грамадстве, апісаным Чжан Айлін, жанчыны Кітая рэдка кіруюцца сапраўднымі пачуццямі, усе іх імкненні накіраваны да ўласнага шчасця і матэрыяльнага дабрабыту. Прычынай з’яўлення такога вобраза можна лічыць не толькі кансерватызм ці феадальны лад, павевы заходняй культуры, уплывы гістарычных фактараў, праяў патрыярхата. Часта менавіта жанчыны сваімі паводзінамі дэманструюць прыхільнасць да традыцыі, яны жывуць у палоне забабонаў, нібы знарок прымушаючы сваіх мужоў і бацькоў ісці звыклым шляхам.